

جعبه ابزار

استانداردهای معلولیت برای آموزش

چطور حمایت کنیم

این منبع به دانش‌آموزان دارای معلولیت کمک می‌کند تا مهارت‌های دفاع از خود را ایجاد کنند و راهنمایی‌هایی را در مورد چگونگی مطرح کردن و حل مشکلات با ارائه‌دهنده آموزش خود ارائه می‌دهد.

این منبع توسط دانش‌آموزان و جوانان معلول و والدین و مراقبان آنها طراحی شده است.

درباره این منبع

این منبع از طرف دولت استرالیا تأمین شده است. آن توسط دانش‌آموزان و جوانان معلول و والدین و مراقبین آنان طراحی شده است، با کمک از ائتلاف کودکان و جوانان معلول استرالیا (CYDA) و ائتلاف قومی ملی معلولین (NEDA).

این ابزارهای کاربردی تنها اطلاعات عمومی ارائه می‌دهد. ممکن است وضعیت شما را نمایان نکند. این مشاوره حقوقی ارائه نمی‌دهد.

دولت استرالیا به مالکان و متولیان سنتی کشور در سراسر استرالیا احترام می‌گذارد. ما ارتباط پایدار آنها با زمین، آب، و جامعه را تأیید می‌کنیم. به آنها و بزرگان آنها در گذشته و حال حاضر احترام می‌گذاریم. ما به تداوم فرهنگی، معنوی، و آموزشی بومیان و جزیره نشینان تنگه تورس احترام می‌گذاریم.

یادداشت در مورد زبان

این منبع از زبان شخص‌محور (مانند "دانش‌آموز مبتلا به معلولیت") استفاده می‌کند. اما این رویکرد برای همه مناسب نیست و بسیاری از افراد از زبان شناسی مبتنی بر هویت (مانند "دانش‌آموز معلول") ترجیح می‌دهند.

این به هر فرد بستگی دارد که چگونه تصمیم می‌گیرد که خود را شناساند. ما شما را تشویق می‌کنیم تا از افراد بپرسید که چه موردی را ترجیح می‌دهند. همچنین ما تاریخ عمیق پشت همه این اصطلاحات را تقدیر می‌کنیم.

منابع بیشتر

را اسکن کنید QR کد

این یک بخش از یک مجموعه منابع است. شما می‌توانید آن‌ها را در [وبسایت وزارت آموزش دولت استرالیا](#) پیدا کنید یا با اسکن کد QR به آن‌ها دسترسی پیدا کنید.

این منبع همچنین به زبان ساده، زبان اشاره استرالیایی (Auslan) و چندین زبان دیگر در دسترس است. شما می‌توانید به نسخه‌های موجود از این منابع در [وبسایت وزارت آموزش دولت استرالیا](#) دسترسی پیدا کنید یا با اسکن کد QR آن‌ها را مشاهده کنید.

یادداشت محتوا: این جعبه ابزار دارای نمونه‌هایی از انحصار و تبعیض است. برای حمایت می‌توانید با تماس با Lifeline با شماره 13 11 14 یا ارسال پیام متنی به شماره 0477 13 11 14 تماس بگیرید.

این جعبه ابزار برای کیست

این جعبه ابزار برای شماست اگر دانش آموز معلول هستید.

این جعبه ابزار برای چیست

این جعبه ابزار برای کمک به شما در دفاع برای حقوق خود در موسسه آموزشی شما است.

دفاع کردن به معنای ایستادن برای حقوق و نیازهای شخصی است.

تعریف: نهاد آموزشی

یک موسسه آموزشی یک نهادی است که آموزش یا آموزش و پرورش ارائه می دهد. این ممکن است شامل موارد زیر باشد:

یک مدرسه

یک دانشگاه

یک مرکز ارائه دهنده آموزش
فنی و حرفه ای (VET)

این جعبه ابزار شامل چیست

این جعبه ابزار به تفصیل به هر گام از چگونگی دفاع برای حقوق خود می پردازد.

این می تواند مواردی زیر باشد:

- دفاع از خود (ص. ۲)
- قانون تبعیض معلولیت استرالیا (ص. ۲)
- حقوق شما چه هستند (ص. ۳)
- اگر نهاد آموزشی من از DSE پیروی نکند چه؟ (ص. ۴)
- حمایت برای خودتان (ص. ۴)
- کشیدن نقشه سفر حمایت خودتان (ص. ۶)
- از کجا می توان حمایت و اطلاعات دریافت کرد (ص. ۱۸)

دفاع از خود

دفاع از خود برای شما به چه معنی است؟

- ☒ برای خود و چیزهایی که برای شما اهمیت دارد بایستید
- ☒ حقوق خود را بشناسید و از آن دفاع کنید
- ☒ آنچه را که نیاز دارید بخواهید
- ☒ به مردم بگویید چه فکر و چه احساسی دارید
- ☒ در مورد زندگی خود انتخاب و تصمیم بگیرید
- ☒ در صورت نیاز پشتیبانی دریافت کنید.

قانون تبعیض معلولیت استرالیا

همه دانش آموزان دارای معلولیت در استرالیا توسط قانون تبعیض معلولیت 1992 (DDA) و استانداردهای ناتوانی برای آموزش 2005 (DSE) محافظت می شوند. همه ارائه دهندگان آموزش باید از DDA و DSE پیروی کنند.

تعریف: قانون تبعیض معلولیت 1992 (DDA)

DDA قانونی است که برای همه در استرالیا اعمال می شود. از افراد در برابر تبعیض به دلیل معلولیت محافظت می کند.

تعریف: استانداردهای معلولیت برای آموزش 2005 (DSE)

DSE مجموعه ای از قوانین است که تحت DDA قرار می گیرند. آنها تعهدات ارائه دهندگان آموزش را روشن می کنند. DSE به ارائه دهندگان آموزش می گوید که برای حمایت از دانش آموزان معلول چه کاری باید انجام دهند.

مؤسسات آموزشی می توانند با ایجاد تغییراتی که از دانش آموزان معلول حمایت می کند تا بر اساس همسالان خود در آموزش شرکت کنند، DSE را دنبال کنند.

چطور حمایت کنیم

به این تغییرات تعدیل معقول می گویند. آنها می توانند موارد زیر باشند:

- افراد (به عنوان مثال، کارکنان پشتیبانی)
- محتوا (به عنوان مثال، صفحه خوان)
- تغییرات در نحوه انجام کارها (به عنوان مثال، استراحت).

ارائه دهندگان آموزش عموماً مجبورند تغییراتی ایجاد کنند، مگر اینکه باعث مشکلات غیر قابل توجیه شود. می‌توانید درباره DSE و کلمات کلیدی مانند «همان مبنای»، «تعدیل‌های معقول» و «مشکل غیر قابل توجیه» در منبع ما در توضیح استانداردهای ناتوانی برای آموزش اطلاعات بیشتری کسب کنید.

حقوق شما چه هستند

شما همان حقوقی را دارید که دانش آموزان بدون معلولیت دارند:

برای یک موسسه آموزشی درخواست دهید، پذیرفته شوید و در آن ثبت نام کنید

به هر بخش از دوره آموزشی یا برنامه خود بپیوندید

در تجارب یادگیری شرکت کنید

در محیطی امن، عاری از تبعیض، آزار و اذیت و قربانی پیامزید

از خدمات پشتیبانی مانند مشاور مدرسه استفاده کنید

موسسه آموزشی شما باید از DSE برای حمایت از دانش آموزان معلول پیروی کند.

می‌توانید در منبع توضیح استانداردهای معلولیت برای آموزش درباره آزار و اذیت و قربانی شدن اطلاعات بیشتری کسب کنید.

اگر نهاد آموزشی من از DSE پیروی نکند چه؟

اگر نگرانی دارید یا فکر می‌کنید موسسه آموزشی شما از DSE پیروی نمی‌کند، می‌توانید این موضوع را با آنها در میان بگذارید. شما باید هر چه زودتر این کار را انجام دهید. این دفاع از خودتان است.

وقتی این کار را می‌کنید باید موارد زیر را انجام دهید:

- آنچه را که نیاز دارید بخواهید. هیچ‌کس نباید اجازه داشته باشد شما را شرم‌زده کند یا تحت فشار قرار دهد تا به چیزی کمتر رضایت دهید.
- تصویر بزرگ را در ذهن داشته باشید. به این فکر کنید که چشم انداز شما برای آموزش شما چیست.
- مراقب خونت باش. پشتیبانی‌های مورد نیاز خود را تنظیم کنید، مانند یک دوست یا شخص پشتیبانی.

حمایت برای خودتان

وقتی حمایت می‌کنید، سعی می‌کنید دیگران را وادار کنید تا مسائل را از دیدگاه شما ببینند. اگر دیدگاه‌ها یا اولویت‌های متفاوتی نسبت به شما داشته باشند، این می‌تواند مشکل باشد.

آماده شدن برای این گفتگوها مفید است. به این‌ها فکر کنید:

نگرانی شما چیست؟

هدف شما چیست؟

برخی راه‌حل‌ها چه هستند؟

چه چیزی غیر قابل مذاکره است؟

چه چیزی قابل مذاکره است؟

سپس می‌توانید با هم راه‌حل پیدا کنید.

گرفتن جای خود سر میز

یکی از راه های فکر کردن در مورد حمایت این است که "جای خود را در میز بگیرید". این بدان معنی است که شما بخشی از گفتگوهای هستید که بر شما و زندگی شما تأثیر می گذارد. این شامل گفتگو با ارائه دهندگان آموزش است. باید با شما به عنوان یک فرد برابر رفتار شود و به عقاید شما ارزش داده شود. همه ما چیزهایی در زندگی خود داریم که می تواند انجام این کار را آسان تر یا سخت تر کند. جایی که ما زندگی می کنیم، کار می کنیم و بزرگ می شویم، همه بر نحوه تفکر ما در مورد حمایت از خود تأثیر می گذارد. مواردی مانند جنسیت، گرایش جنسی، فرهنگ و مذهب شما نیز همینطور است. آنها همچنین ممکن است بر نحوه پاسخ دیگران به شما تأثیر بگذارند. این مهم است که بدانید:

- باید نسبت به ناتوانی خود احساس غرور کنید، نه شرمندگی. شما نباید از درخواست چیزی که نیاز دارید احساس بدی داشته باشید.
- وقتی چیزی درست نیست، مجاز به شکایت هستید. شما حق برخورداری از آموزش عادلانه را دارید.
- ارائه دهنده آموزش شما باید از DSE پیروی کند. این قانون استرالیاست. اگر این کار را نکردند، می توانید از آنها بخواهید که آن را دنبال کنند. شما نباید به خاطر این کار تنبیه شوید.
- مذاکره همیشه آسان نیست. ممکن است افکار یا احساسات دشواری را ایجاد کند. اگر احساس اضطراب می کنید یا حس می کنید گیر کرده اید، می توانید برای پشتیبانی تماس بگیرید. به قسمت از کجا می توان حمایت و اطلاعات دریافت کرد (ص. ۱۸) مراجعه کنید.

نقشه سفر حمایت خود را ترسیم کنید

قبل از اینکه نگرانی خود را مطرح کنید، روند شکایات را برای ارائه دهنده آموزش خود جستجو کنید. این به شما کمک می کند تا بدانید با چه کسی صحبت کنید. شما می توانید این را در وب سایت موسسه آموزشی خود بیابید یا می توانید از آنها کپی بگیرید. این ایده خوبی است که قبل از طرح نگرانی یا شکایت، مدتی را برای آماده سازی صرف کنید.

مراحل زیر به شما در سفر حمایت کمک می کند. آنها به شما کمک می کنند تصمیم بگیرید که با چه کسی و به چه ترتیبی تماس بگیرید.

این مراحل عبارتند از:

1. با نهاد آموزشی خود یک گفتگو داشته باشید
2. نگرانی خود را به شخص یا سازمانی که مسئول موسسه آموزشی است برسانید.
3. به مرجع دیگری شکایت کنید.

اگر از پاسخ در هر مرحله راضی نیستید می توانید گام بعدی را بردارید.

تعریف: برداشتن گام بالاتر

وقتی نگرانی را تشدید می کنید، به این معنی است که آن را به سطح بعدی می برید. برای مثال، این ممکن است به معنای مطرح کردن آن با یکی از کارکنانی باشد که ارشدتر است یا با یک سازمان شکایت. به عنوان مثال، شما تصمیم می گیرید که ایمیل زدن به معلم خود را متوقف کنید و با هماهنگی کننده سطح سال خود صحبت کنید.

تعریف: سازمان شکایت

سازمان شکایات یک سازمان مستقل است که به نگرانی ها و شکایات رسیدگی می کند.

چطور حمایت کنیم

1) با نهاد آموزشی خود یک گفتگو داشته باشید؟

این مرحله می تواند به سادگی ارسال ایمیل به معلم یا صحبت کردن بعد از کلاس باشد. یا ممکن است نیاز به جلسه ای داشته باشید تا در مورد مسائل با جزئیات بیشتر صحبت کنید.

ممکن است لازم باشد چند بار با آنها صحبت کنید تا راه حلی پیدا کنید که برای همه مفید باشد. همچنین ممکن است لازم باشد چیزهای مختلفی را امتحان کنید تا بفهمید چه چیزی برای شما بهتر است.

بهترین نتایج زمانی حاصل می شود که دانش آموزان، معلمان، والدین و مراقبان با هم کار کنند.

نکاتی که به شما کمک می کند تا با موسسه آموزشی خود گفتگو کنید

- 1 حقوق خود را بدانید و بدانید که آنها برای وضعیت شما چه معنایی دارند. به توضیح استانداردهای معلولیت برای آموزش مراجعه کنید.
- 2 در مورد شخص مقابل و آنچه در مورد او می دانید فکر کنید. آنها در مورد وضعیت چه فکر می کنند؟ فکر می کنید آنها چه واکنشی نشان خواهند داد؟ راه درست برای شروع گفتگو با آنها چیست؟ (به عنوان مثال، آیا می خواهید روی حقوق تمرکز کنید یا می خواهید یاد بگیرید؟)
- 3 گزارش آسانسور خود را آماده کنید. این سخنرانی ای است که اگر فقط زمان کوتاهی با کسی داشته باشید (مثلاً اگر سوار آسانسور می شوید!) انجام دهید. گزارش شما نقاط کلیدی شما را پوشش می دهد.
- 4 از قبل تمرین کنید. ممکن است دوست داشته باشید آنچه را که می گوئید با یکی از دوستانتان نقش آفرینی کنید
- 5 اگر فکر می کنید کمک می کند مدرک بیاورید. به عنوان مثال، این می تواند یادداشتی از یک متخصص سلامت باشد.
- 6 مراقب خودتان باشید و ایمن باشید. آیا به کسی به عنوان پشتیبان یا شاهد نیاز دارید؟ آیا احساس راحتی بیشتری برای مکالمه از طریق تلفن یا ایمیل دارید؟
- 7 از نظر ذهنی برای گفتگو آماده شوید. آیا می خواهید احساس انرژی کنید؟ آرام و ثابت؟ چه چیزی می تواند به شما در این احساس کمک کند؟ این می تواند موسیقی، یک دوست یا زمانی برای تنهایی باشد.
- 8 آنچه اتفاق می افتد را ثبت کنید. می توانید یادداشت برداری کنید یا با تلفن خود ضبط کنید. همیشه قبل از ضبط کسی اجازه بگیرید.
- 9 احساس خود را توضیح دهید برخی افراد بهتر از تجربیات شما با احساسات شما ارتباط برقرار می کنند. به جای اینکه بگوییم "در حال تجربه X هستم." می توانید بگویید «تجربه X به من احساس Y می دهد». به عنوان مثال، "از دست دادن کلاس ها باعث می شود احساس اضطراب و غرق شدن کنم."
- 10 از عبارات «من» استفاده کنید. شما فقط می خواهید از طرف خودتان صحبت کنید، نه همه افراد دارای معلولیت. این می تواند به طرف مقابل کمک کند تا موقعیت شما را درک کند.

با چه کسی مشکل خود را مطرح کنید

کسی که باید مشکلاتتان را به او مطرح کنید، بستگی به موضوع مشکل شما دارد. آیا مربوط به یک موضوع است؟ آیا مربوط به تجربه یادگیری شما به طور کلی است؟ هر چه مشکل شما بزرگتر باشد، احتمالاً بیشتر به نیاز به مطرح کردن آن با یک فرد مسئول و مدیریتی است.

جدول «با چه کسی تماس بگیرید» به شما کمک خواهد کرد تا تصمیم بگیرید:

- ابتدا باید با کدام فرد تماس بگیرید
- بعد باید با کدام فرد تماس بگیرید اگر آن شخص نتواند تغییرات مورد نیاز شما را ایجاد کند یا مشکلات شما قابل حل نباشد.
- اگر احساس می‌کنید با تماس با یک سطح بالاتر راحت‌تر هستید، می‌توانید به سطح بالاتر بروید.

با چه کسی باید تماس گرفت

فرد مسئول	فردی که تغییرات را هماهنگ می‌کند می‌تواند از طرف شما خواستار این تغییرات شود	فرد در کلاس شما را می‌شناسد و می‌تواند مستقیماً تغییرات را ایجاد کند	مثال‌هایی از مؤسسات آموزشی
مثال مدیر	برای مثال هماهنگ کننده سطح سال، مدیر حمایت آموزش یا مشاور	برای مثال معلم یا کارکنان حمایتی	دبستان یا دبیرستان
مثال رئیس یا مدیر دانشکده	برای مثال مدیر برنامه، مشاور برابر دانش آموزان و دسترسی	E.g., teacher or trainer	آموزش فنی و حرفه ای (از جمله TAFE)
مثال رئیس یا مدیر دانشکده	برای مثال، کارشناس ارتباط با افراد دارای معلولیت و هماهنگ کننده دوره	برای مثال مربی یا استاد	دانشگاه

مطالعه موردی: میلی

میلی یک دانش‌آموز سال دهم است. در آغاز هر سال، میلی و والدینشان با رهبر سال ملاقات می‌کنند. با هم در مورد تنظیماتی که میلی نیاز دارد گفت‌وگو می‌کنند و در مورد یک برنامه آموزشی توافق می‌کنند. این کار باعث ایجاد اطمینان می‌شود که تمام معلمان میلی بدانند که چه حمایت‌هایی در کلاس نیاز دارند.

یک هفته، معلم علوم میلی به دلیل بیماری غایب می‌شود. مدرسه یک جایگزین می‌آورد. به طور معمول، میلی می‌تواند وقتی که لازم است استراحت کند و از کلاس بیرون برود. اجازه دارد که از تشخیص خود استفاده کند و نیازی به پرسیدن ندارد. این بار، جایگزین او را متوقف می‌کند که از کلاس خارج شود. این باعث اضطراب و ناراحتی میلی می‌شود.

میلی پس از کلاس با معلم جایگزین صحبت می‌کند. او عذرخواهی می‌کند و از رهبر سال برای برنامه آموزشی میلی سوال می‌کند. میلی و والدینش نیز ایمیلی به مدرسه می‌فرستند. آن‌ها از مدرسه می‌خواهند که برنامه آموزشی میلی را به تمام معلمان جایگزین قبل از درس‌هایی با میلی دهند، تا این اتفاق دوباره تکرار نشود.

آماده شدن برای یک ملاقات

1. خواستار ملاقات شوید

2. یک لیست از مواردی که می‌خواهید در جلسه مورد بررسی قرار دهید، تهیه کنید.

3. حمایت یک فردی که به آن اعتماد دارید، مانند یک عضو خانواده یا دوست را سازماندهی کنید.

در جلسه

1. به آنها بگویید
 - (a) نیازهای شما یا موضوع مورد نگرانی شما چیست؟
 - (b) چگونه این مشکل بر شما تأثیر می‌گذارد؟
 - (c) چه کاری تاکنون انجام شده است؟
 - (d) چه اتفاقی می‌خواهید بیفتد؟
2. روی لیست خود تیک بزنید
3. یادداشت بردارید
4. در مورد یک برنامه برای تغییرات به توافق برسید
 - (a) چه اتفاقی خواهد افتاد؟
 - (b) چه کسی آن را انجام خواهد داد؟
 - (c) این چه زمانی اتفاق خواهد افتاد؟
5. از طریق فردی که تغییرات را ایجاد خواهد کرد پیگیری کنید.

بعد از جلسه

- 1- به همه ایمیل بفرستید:
 - (a) از آنها تشکر کنید
 - (b) در مورد اتفاقاتی که در جلسه افتاد و این که برنامه چیست یادداشت بردارید
2. در تماس باشید
3. به وقت آنها احترام بگذارید
4. چک کنید که آیا تغییرات:
 - (a) ایجاد شده اند
 - (b) کار می‌کنند

اگر وضعیت بهبود نیابد، ممکن است تصمیم بگیرید با یک فرد سطح بالاتر صحبت کنید. یا ممکن است بخواهید نگرانی خود را به سطح بعدی ببرید.

تصمیم گرفتن برای رفتن به سطح بعد پیگیری

هر موقعیتی متفاوت است، بنابراین پاسخ آسانی برای زمانی که باید نگرانی خود را افزایش دهید وجود ندارد.

برای کمک به تصمیم‌گیری، ممکن است دوست داشته باشید

وضعیت را با کسی که به او اطمینان دارید در میان بگذارید (مثل یک دوست، خانواده، مشاور)

در مورد چیزی که می‌خواهید اتفاق بیفتد فکر کنید

چک کنید چه احساسی دارید (مثل احساس شنیده نشدن، مورد بی احترامی قرار گرفتن، رد شدن)

نشانه‌هایی که ممکن است نشان دهنده نیاز به افزایش وضعیت باشد:

- شما نمی‌توانید به توافقی با مؤسسه آموزشی خود برسید
- مؤسسه آموزشی مهلتی را برای انجام یک کاری که شما نیاز داشتید، از دست می‌دهد. (برای مثال، آن‌ها موافقت کرده‌اند که اندازه فونت کاغذهای کاری را طی یک هفته افزایش دهند. یک ماه می‌گذرد و هیچ اقدامی انجام نمی‌شود.)
- مؤسسه آموزشی می‌گوید که انجام کاری که شما درخواست کرده‌اید، وظیفه آن‌ها نیست.
- شما از نتیجه حاصل از مؤسسه آموزشی راضی نیستید.

2) نگرانی خود را به فرد یا سازمانی که مسئول موسسه آموزشی شماست مطرح کنید

اگر موسسه آموزشی شما نتواند نگرانی شما را حل کند، ممکن است نیاز به افزایش آن داشته باشید. این به معنای مطرح کردن نگرانی شما با فرد یا سازمانی است که مسئول موسسه آموزشی است. گاهی اوقات آن‌ها به عنوان یک مقام آموزشی شناخته می‌شوند. این می‌تواند دپارتمان آموزشی ایالت یا منطقه یا هیئت مدیره دانشگاه باشد. یا ممکن است یک مرکز شکایات باشد - به عنوان مثال، برای مدارس غیردولتی در ایالت یا منطقه‌ی شما.

این مرحله به وابستگی از نوع آموزشی که شما انجام می‌دهید متفاوت است - به عنوان مثال، مدرسه، تاقه، یا دانشگاه.

اما تمام ارائه‌دهندگان خدمات آموزشی باید به دستورالعمل‌های مخصوص دانش‌آموزان پایبند باشند.

جدول موجود در صفحه ۱۵ را برای دیدن کسی که باید شکایت خود را به آن ارجاع دهید در این مرحله ببینید. سیاست شکایات ارائه‌دهنده آموزشی شما نیز می‌تواند به شما کمک کند. می‌توانید در وبسایت آنها جستجو کنید یا از آنها نسخه‌ای بخواهید.

پس از ارسال شکایت، شخص یا سازمان به آن خواهد پرداخت. آن‌ها ممکن است به نمایندگی از شما با موسسه آموزشی تماس بگیرند. همچنین ممکن است پیشنهادات و راه‌حل‌های پتانسیلی را پیشنهاد دهند.

چطور شکایت کنیم

توجه: مخاطبین زیر فقط پیشنهاد هستند. بسته به وضعیت شما، ممکن است نیاز به تماس با کسی دیگر داشته باشید.

مثال های نهادهای آموزشی	با چه کسی تماس بگیریم
مدرسه دولتی	دپارتمان آموزش ایالت یا قلمروی شما.
مدرسه غیر دولتی – کاتولیک یا مستقل	سازمانی که مسئول مدرسه شما است - برای مثال، هیئت مدیره مدارس غیردولتی یا دیگر موسسات مدرسه مانند کلیسای کاتولیک محلی. اگر ایالت یا منطقه شما یک مرکز شکایات برای مدارس غیردولتی دارد، می‌توانید به جای آن تماس بگیرید.
آموزش فنی و حرفه ای (VET) – از جمله TAFE	دپارتمان دولتی مسئول آموزش و مهارت‌ها در ایالت یا منطقه شما. اگر ایالت یا منطقه شما یک مرکز شکایات برای ارائه‌دهندگان آموزش حرفه‌ای دارد، می‌توانید با آن تماس بگیرید.
دانشگاه	شورای یا هیئت دانشگاه. اگر آن‌ها نتوانند کمک کنند، ممکن است بخواهید با دپارتمان آموزش ایالت یا منطقه تماس بگیرید.

به یاد داشته باشید که بررسی کنید که چه نوع شکایاتی می‌توانید به آنها مطرح کنید. آن‌ها همه با یک نوع شکایت سر و کار ندارند.

یک مثال در مورد پروسه شکایت

1. با فرآیند شکایات
مؤسسه آموزشی
خود آشنا شوید.

2. تصمیم بگیرید شکایت
خود را به چه کسی ارائه
دهید

3. اطلاعاتی را جمع آوری کنید که:
الف) آنها می خواهند
ب) جزئیات کافی ارائه می دهد

4. روی نگرانی
خود متمرکز
شوید

5. شکایت را ارائه کنید
و یک نسخه از آن را
نگه دارید

6. تاریخ های مهم را در
دفترچه یادداشت خود
نگه دارید

7. منتظر یک پاسخ
باشد

8. سعی کنید با هم به یک توافق
برسید

9. (اگر این کار نکند) به اقدام بیشتر فکر
کنید

3) به مقام دیگری شکایت کنید

ممکن است بخواهید به مقام دیگری شکایت کنید اگر شما

- نتوانستید با گام های قبلی نگرانی خود را رفع کنید: و/یا
- معتقدید مورد تبعیض قرار گرفته اید

تعریف: تبعیض

تبعیض معلولیت بر خلاف قانون است. این به این معنی است:

- کسی بدتر از آنچه که اگر ناتوان نبوده باشد، با او برخورد می‌شود.
- کسی مجبور به انجام چیزی است که به دلیل ناتوانی اش نمی‌تواند انجام دهد و تغییرات انجام نمی‌شود.

می‌توانید اطلاعات بیشتری را در منبع "توضیح استانداردهای معلولیت برای آموزش" ما بیابید.

کمیسیون حقوق بشر استرالیا (AHRC)

کمیسیون حقوق بشر استرالیا یک نهاد مستقل است. این نهاد شکایات مربوط به تبعیض غیرقانونی زیر قانون تسهیل دسترسی و استانداردهای ناتوانی در آموزش را بررسی می‌کند.

چگونه می‌توانم شکایت کنم؟

کمیسیون حقوق بشر استرالیا اطلاعاتی در مورد چگونگی شکایت را در وبسایت خود دارد (<https://humanrights.gov.au/>).

اگر مطمئن نیستید که آیا می‌توانید در مورد یک موضوع شکایت کنید، می‌توانید با خدمات اطلاعات شکایات کمیسیون حقوق بشر تماس بگیرید.

- از طریق تلفن به شماره 1300 656 419
- از طریق ایمیل به infoservice@humanrights.gov.au

آژانس‌های ضد تبعیض ایالت‌ها و قلمروها

تمام ایالت‌ها و مناطق دارای قوانین ضد تبعیض و/یا حقوق بشر و فرصت‌های مساوی هستند. بسته به شرایط شما، ممکن است تصمیم بگیرید که یک شکایت را تحت قانون‌گذاری ایالت یا منطقه خود ارایه دهید.

برای اطلاعات بیشتر، به وبسایت سازمان ضد تبعیض ایالت یا منطقه خود مراجعه کنید.

برای لینک به وبسایت‌های آن‌ها، به تماس‌های ایالتی، مناطقی و ملی (صفحه ۲۱) مراجعه کنید.

آمبودزمان

کامنولت و ایالت ها و قلمروها دارای آمبودزمان هایی هستند که ممکن است بتوانند به شما در شرایط محدود کمک کنند.

آمبودزمان های ایالت ها و قلمروها

بسته به وضعیت شما، ممکن است یک شکایت را به یک آمبودزمان در ایالت یا منطقه خود ارسال کنید. آن ها می توانند چک کنند که آیا یک شکایت به درستی در یک مؤسسه آموزشی بررسی شده است. با این حال، آن ها نمی توانند:

- خود شکایت تبعیض را مورد بازرسی و بررسی قرار دهند
- یک تصمیم اتخاذ شده توسط مؤسسه آموزشی شما را باطل کنند.

برای کسب اطلاعات بیشتر، به وبسایت آمبودزمان ایالت یا منطقه خود مراجعه کنید (لینک های وبسایت را در [صفحه ۲۱](#) ببینید).

آمبودزمان کامنولت

اگر یکی از موارد زیر هستید:

- یک دانش آموز آموزش حرفه ای (VET) که از وام دانش آموزی VET استفاده می کند، یا
- یک دانشجوی بین المللی که با یک مؤسسه آموزشی خصوصی در حال تحصیل است،

می توانید یک شکایت را به آمبودزمان کامنولت ارسال کنید.

آن ها می توانند بررسی کنند که آیا شکایت شما به درستی پردازش شده است. آن ها ممکن است توصیه هایی برای حل شکایت ارائه کنند. با این حال، آن ها نمی توانند:

- یک شکایت تبعیضی را خود بررسی یا رسیدگی کنند.
- یک تصمیم اتخاذ شده توسط مؤسسه آموزشی شما را باطل کنند.

برای کسب اطلاعات بیشتر، به وبسایت مشاوران اخلاقی و امور مالی دولت فدرال مراجعه کنید (برای جزئیات بیشتر به [صفحه ۲۲](#) رجوع کنید).

مطالعه موردی: وزلی

وزلی نابینا است و در دانشگاه تحصیل می‌کند. اغلب به او مواد درسی داده می‌شود که قابل دسترسی نیستند. یا اگر هم قابل دسترسی باشند، به او به موقع داده نمی‌شوند.

بعد از چندین بار مکاتبه، او به کمیسیون حقوق بشر استرالیا مراجعه می‌کند. آنها با دانشگاه تماس می‌گیرند تا مذاکره کنند. شکایت وزلی به این صورت حل می‌شود:

- دانشگاه موافقت می‌کند:
 - در صورت امکان، متون الکترونیکی را فراهم کند.
 - برای هر ترم ۶۰ ساعت مشارکتی را تأمین کند - به عنوان مثال، برای کمک در جستجوی کتابخانه.
 - وزلی موافقت می‌کند که قبل از آغاز هر ترم، انتخاب واحدهای درسی خود را به دانشگاه اطلاع دهد. او قصد دارد هشت هفته قبل از شروع هر ترم این اطلاعات را به آنها بدهد.
- این به‌دست آورده شده از خلاصه‌ای از یک پرونده تاریخی است. برای جزئیات بیشتر به وب‌سایت کمیسیون حقوق بشر استرالیا (AHRC) (بی‌تاریخ)، [مصالحه DDA: آموزش](#)، وب‌سایت AHRC مراجعه کنید.

از کجا می‌توان حمایت و اطلاعات دریافت کرد

شما نیازی نیست همه چیز را به تنهایی انجام دهید. می‌توانید از یک دوست یا فرد پشتیبان برای کمک به شما در آماده‌سازی برای جلسات یا پر کردن فرم‌ها درخواست کنید. آن‌ها همچنین می‌توانند با شما به جلسات بیایند.

اگر زیر ۱۸ سال هستید، ممکن است نیاز به درگیر کردن والدین، مراقب یا قیم قانونی خود داشته باشید.

حمایت طرفداری

می‌توانید کمک حرفه‌ای از یک حامی مستقل دریافت کنید. این کار را می‌توانید در هر مرحله‌ای انجام دهید.

حامیان مستقل

یک حامی مستقل کسی است که دارای آموزش و دانش تخصصی است تا به شما در ارایه شکایت کمک کند. آن‌ها می‌توانند:

- فرآیند را به شما توضیح دهند
- به شما کمک کنند تا اهداف خود را مشخص کنید
- به شما در پر کردن اسناد و فرم‌ها کمک کنند
- همراه شما به جلسات بیایند
- به نماینده آموزشی برای شما تماس بگیرند.

در استرالیا، بسیاری از خدمات وکالتی رایگان یا با هزینه کم وجود دارند که می‌توانید وکیل مستقلی را پیدا کنید. در جستجوی یک سرویس که نیازهای شما را برآورده می‌کند، به این آدرس‌ها مراجعه کنید:

- حامیان معلولان (disabilitygateway.gov.au/legal/advocacy)
- شبکه حمایت معلولیت استرالیا (dana.org.au/find-an-advocate)

شبکه همتایان

دفاع از حقوق خود در آموزش ممکن است سخت باشد. ممکن است اتصال به همتایانی که همان تجربه را داشته‌اند به شما کمک کند.

شبکه همتایان می‌تواند منبعی برای موارد زیر باشد:

- فهمیدن
- حمایت عاطفی
- توصیه
- اطلاعات
- ارتباط اجتماعی با کسی که متوجه می‌شود.

آنها ممکن است بر روی یک فضای فیزیکی یا جلسات حضوری وابسته باشند - یا شاید نه. شما می‌توانید به شیوه‌ای که برای شما کار می‌کند با افراد ارتباط برقرار کنید. به عنوان مثال، حضوری، مجازی، مبتنی بر متن، ویدیو زنده و غیره.

برای شروع، می‌توانید وبسایت‌ها یا رسانه‌های اجتماعی سازمان‌های جوانان یا معلولان را بررسی کنید. همچنین ممکن است باشگاه‌ها یا رویدادهایی در جامعه یا موسسه آموزشی شما وجود داشته باشند.

حمیت ارتباط

سرویس ترجمه کتبی و شفاهی	سرویس ملی رله	سرویس ترجمه رایگان
اگر انگلیسی بلد نیستید می‌توانند کمک کنند. تلفن: 131 450 وب سایت: https://www.tisnational.gov.au	آنها می‌توانند در صورت نیاز از صدا به متن، متن به صدا، Auslan به انگلیسی یا انگلیسی به Auslan کمک کنند. تلفن: 1300 555 727 (Speak and Listen) وب سایت: https://www.accesshub.gov.au/	آنها می‌توانند اسناد شخصی کلیدی را ترجمه کنند. برای اطلاع از اینکه چه کسانی می‌توانند از این سرویس استفاده کنند به وب سایت مراجعه کنید. تلفن: 1800 962 100 وب سایت: https://translating.hoameaffairs.gov.au/

حمایت رفاهی

شما باید به محض اینکه فکر می‌کنید به آن نیاز دارید، به دنبال پشتیبانی باشید. برای درخواست حمایت لازم نیست در بحران باشید.

حمایت‌های مشاوره و سلامت روان (تلفن، متن و وب):

- بنیاد Blue Knot (<https://blueknot.org.au>)
- Lifeline (<https://www.lifeline.org.au>)
- Beyond Blue (<https://www.beyondblue.org.au>)
- Yarning Safe'N'Strong (<https://www.vahs.org.au/yarning-safenstrong>)
- QLife (<https://qlife.org.au>)
- Kids Helpline (<https://kidshelpline.com.au>)
- Multicultural Youth Advocacy Network (<https://myan.org.au>)
- LGBTIQ+ Health Australia (https://www.lgbtiqhealth.org.au/disability_inclusion)

چطور حمایت کنیم

اطلاعات و حمایت معلولیت

- فدراسیون سازمان های معلولیت استرالیا (<https://www.afdo.org.au>)
- کودکان و افراد جوان دارای معلولیت استرالیا (<https://www.cyda.org.au>)
- Disability Australia Hub (<https://www.disabilityaustraliahub.com.au>)
- Disability Gateway (<https://www.disabilitygateway.gov.au>)
- شبکه معلولیت نخستین مردمان (<https://fpdn.org.au>)
- Inclusion Australia (<https://www.inclusionaustralia.org.au>)
- ائتلاف قومی ملی معلولیت (<https://www.neda.org.au>)
- افراد دارای معلولیت استرالیا (<https://pwd.org.au>)
- زنان دارای معلولیت استرالیا (<https://wwda.org.au>)

توصیه حقوقی

- Disability Gateway (<https://www.disabilitygateway.gov.au/legal/legal-services>)
- مراکز حقوقی اجتماعی استرالیا (<https://clcs.org.au/legal-help>)
- Australian Pro Bono Centre (<https://www.probonocentre.org.au/legal-help>)
- Youth Law Australia (<https://yla.org.au>)

تماس های ایالت ها، قلمروها و ملی

ایالت/قلمرو	وزارت آموزش	آمبودزمان	کمیسیون حقوق بشر
قلمروی پایتخت استرالیا (ACT)	دبیرخانه آموزش ACT: https://www.education.act.gov.au	https://www.ombudsman.act.gov.au	https://hrc.act.gov.au
نیوساوت ولز (NSW)	وزارت آموزش نیوساوت ولز: https://education.nsw.gov.au	https://www.ombo.nsw.gov.au	https://antidiscrimination.nsw.gov.au

How to advocate

https://adc.nt.gov.au	https://www.ombudsman.nt.gov.au	وزارت آموزش قلمروی شمالی: https://education.nt.gov.au	قلمروی شمالی (NT)
https://www.qhrc.qld.gov.au	https://www.ombudsman.qld.gov.au	وزارت آموزش کونینزلند: https://education.qld.gov.au	کونینزلند
https://www.equalopportunity.sa.gov.au	https://www.ombudsman.sa.gov.au	وزارت آموزش ساوت استرالیا: https://www.education.sa.gov.au	ساوت استرالیا
https://equalopportunity.tas.gov.au/home	https://www.ombudsman.tas.gov.au	وزارت آموزش، کودکان و جوانان تاسمانیا: https://www.decyp.tas.gov.au	تاسمانیا
https://www.wa.gov.au/organisation/equal-opportunity-commission	https://www.ombudsman.vic.gov.au	وزارت آموزش ویکتوریا: https://www.education.vic.gov.au	ویکتوریا
https://www.wa.gov.au/organisation/equal-opportunity-commission	https://www.ombudsman.wa.gov.au	وزارت آموزش وسترن استرالیا: https://www.education.wa.edu.au	وسترن استرالیا
کمیسیون حقوق بشر استرالیا: https://humanrights.gov.au/complaints/make-complaint	آمبودزمان کامنولت: https://www.ombudsman.gov.au دانشجویان بین المللی: https://www.ombudsman.gov.au/complaints/international-student-complaints	وزارت آموزش دولت استرالیا https://www.education.gov.au	ملی

[https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/
information-resources-students-disability-and-their-caregivers](https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/information-resources-students-disability-and-their-caregivers)